

Spitfire Mk.VIII

eduard

1/48 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

item No. 8284

Supermarine Spitfire je natolik ikonickým letounem, že jej pozná téměř každý. Elegantní stíhač se po nebi proháněl v aktivní službě dlouhých 13 let v mnoha verzích. Svou kariéru zahajoval na sklonku vlády dvouplošníků a končil ji až s nástupem proudové éry.

Na začátku třicátých let minulého století se RAF rozhlížela po nástupci stárnoucích dvouplošných stíhacích letounů jako byl Hawker Fury. Potřeba výrazně rychlejších stíhačů byla evidentní mimo jiné i vzhledem k výkonům rychlých jednoplošných závodních hydroplánů, které dosahovaly běžně dvojnásobku maximální rychlosti standardního stíhače RAF. Jedním z nejúspěšnějších konstruktérů rychlých hydroplánů byl Reginald J. Mitchell, jehož Supermarine S.6B ustanovil 20. září 1931 světový rychlostní rekord výkonem 655 km/h. Britské ministerstvo letectví tedy pod dojmem takového výkonu vydalo v říjnu téhož roku specifikaci F.7/30, která vyhlášovala soutěž o nový stíhací letoun s maximální rychlostí alespoň 400 km/h. Navzdory tomu připravilo sedm z osmi uchazečů dvouplošníky, jedinou výjimkou byl Supermarine Typ 224 Reginalda Mitchella. Bohužel se ukázalo, že jeho konstrukce s loženým vzepětím křídla, pevným kapotovaným podvozkiem a motorem Rolls-Royce Goshawk není dostatečně rychlá a také stoupavost byla zklamáním. RAF si proto vybrala dvouplošný Gloster Gladiator.

Od zklamání k úspěchu

Toto fiasko Mitchella od další práce neodradilo. Měl připravenou řadu vylepšení Typu 224, nicméně nakonec získal svolení firmy k projekci zcela nového stroje využívajícího rovněž nový motor Rolls-Royce PV12, základ slavného Merlinu. Ministerstvo letectví projevilo o navrhovaný Typ 300 zájem a 28. prosince 1934 vydalo specifikaci F.37/34, která umožnila stavbu prototypu vyzbrojeného čtveřicí křídelních kulometů. Následně však Mitchell obdržel požadavek na osm kulometů. Tuto změnu bylo možno provést pouze za cenu zmenšení objemu palivových nádrží na 300 l, což mělo za následek malý dolet, problém, který provázel Spitfiry po dlouhá léta.

Supermarine Typ 300 letěl poprvé 5. března 1936. Prototyp K5054 vzlétl z letiště Eastleigh, za jeho řízení seděl firemní šéfpilot, kapitán Joseph "Mutt" Summers. Po úspěšných zkouškách byla v červnu 1936 objednána první série 310 Spitfirů a jako první obdržela nové stíhače v srpnu 1938 No. 19. Squadron z Duxfordu. Bohužel, Reginald J. Mitchell se již zavedení svého výtvaru do výzbroje RAF nedočkal. Zemřel 11. června 1937 ve věku 42 let a tíhu dalšího vývoje Spitfiru následně nesl Joe Smith.

Pozadu s vývojem

Vývoj Spitfiru byl průběžným procesem a zahrnoval četné změny. Po prvních verzích Mk.I a Mk.II dospěl vývoj do bodu, kdy bylo třeba učinit zásadnější krok. Výsledkem byl Mk.V, který však byl ve skutečnosti Mk.I poháněným výkonnějším motorem řady Merlin 45. Spitfire Mk.V se objevil ve službě na počátku roku 1941 a pomohl RAF reagovat na vývoj německých Bf 109. V září 1941 se však na obloze objevil dosud neznámý německý stíhací letoun s hvězdicovým motorem. Byl to nový Fw 190A, který překonával všechny britské stíhačky včetně Spitfiru Mk.V. Ztráty RAF nad západní Evropou rychle rostly a krize byla natolik vážná, že RAF během listopadu 1941 ukončila většinu denních operací nad pevninskou Evropou.

První odpovědí RAF na novou situaci měl být připravovaný Spitfire Mk.VIII, ale konstrukční změny byly natolik výrazné, že nebylo možné rozběhnout v dostatečně krátké době sériovou výrobu. Proto se hledal jiný způsob, jak co nejrychleji získat výkonný stroj schopný vzdorovat Fw 190A. Řešení bylo nalezeno ve spojení dvoustupňového přeplňovaného motoru Merlin 61 se zesíleným trupem Spitfiru Mk.Vc. Letové zkoušky byly úspěšné a téměř okamžitě byla zahájena sériová výroba. Ta byla zahájena v červnu 1942 a první Mk.IX se dostaly k 64. peruti v červenci.

Hrozba z velkých výšek

Po Mk.V byl další vývoj Spitfiru ještě před zjevením v podobě Fw 190A hnán obavami z výškových bombardérů Luftwaffe. Ministerstvo letectví proto požadovalo variantu Spitfiru s přetlakovou kabinou. Dostala motor Rolls-Royce Merlin 47 pohánějící čtyřlístou vrtuli Rotol o průměru 3,27 m, která byla navržena tak, aby poskytovala zvýšený tah ve velkých výškách. Křídlo dostalo delší zašpičatělé konce, které zvětšily rozpětí na 12,2 m, opět v zájmu zlepšení výkonů ve velkých výškách. Protože se hrozba výškového bombardování nenaplnila, bylo postaveno pouze 100 kusů Mk.VI a pouze dvě perutě (č. 124 a 616) jimi byly plně vyzbrojeny.

Dalším vývojovým stupněm Spitfiru byl Mk.VII s přetlakovou kabinou mírně odlišné konstrukce (u pozdějších sériových exemplářů dále vylepšené konstrukcí „Lobelle“) a poháněný motorem Merlin 64 (F Mk.VII) nebo 71 (HF Mk.VII) s dvoustupňovým a dvourychlostním kompresorem. Křídlo mělo opět zašpičatělé konce, později však bylo mnoho Mk.VII konvertováno na normální zaoblené křídlo.

Tato stavebnice: Spitfire Mk.VIII

Spitfire Mk.VIII byl v podstatě Mk.VII bez přetlakové kabiny. A protože se záhy ukázalo, že pro boj s novými Fw 190 bude „provizorní“ Mk.IX dostatečným řešením, byla výroba verze Mk.VIII odsunuta výhradně do továrny v Castle Bromwich.

Mk.VIII se od Mk.VII lišil jen málo, hlavním rozdílem byla změna tvaru směrovky se zašpičatělým směrovým kormidlem. Některé rané exempláře z výroby ještě měly prodloužené zašpičatělé konce křidel, ale protože pro Mk.VIII neměly žádný význam a snižovaly odezvu křídélka na řízení a obratnost kolem podélné osy, dostala většina Mk.VIII standardní křídlo. Existovaly tři varianty Spitfiru Mk.VIII. Pro malé výšky (LF Mk.VIII), střední výšky (F Mk.VIII) a velké výšky (HF Mk.VIII), které se lišily použitým motorem, neboť byly poháněny Merlinem 66, 63 a 70. Obě hlavní palivové nádrže měly objem zvětšený o 50 l na celkových 436 l. Se zásobou paliva v křídelních nádržích to umožňovalo dolet 1060 km. Kromě toho bylo možno podvěsit pod trup aerodynamickou přídatnou nádrž o objemu 136, 409 nebo dokonce 773 l. S 409l nádrží se dolet prodloužil na 1900 km a s 773l dokonce na 2400 km. Díky delšímu doletu se Mk.VIII lépe hodily pro operace na Dálném východě. Maximální únosnost pum byla 460 kg s jednou 220kg pumou na trupu a dvěma 110kg pod křídlem.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

* INSTR. SYMBOLY

* INSTRUKTION SINNBILDEN

* SYMBOLES

* 記号の説明

OPTIONAL
VOLBABEND
OHNOUTSAND
BROUSITOPEN HOLE
VYVRTAT OTVORSYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽREMOVE
ODŘÍZNOUTREVERSE SIDE
OTOČITAPPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

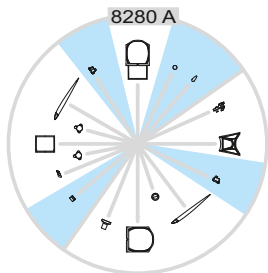

PIÈCES

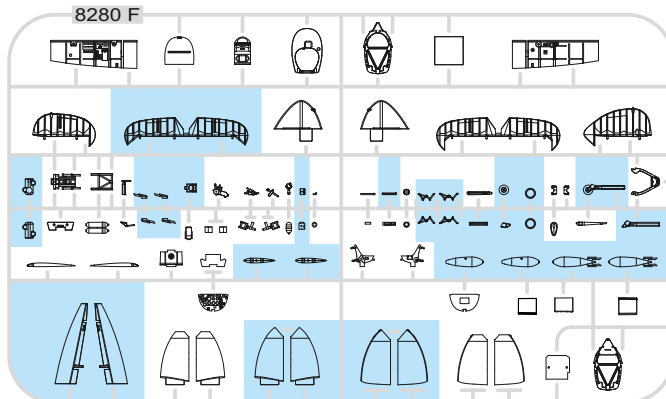

部品

A>

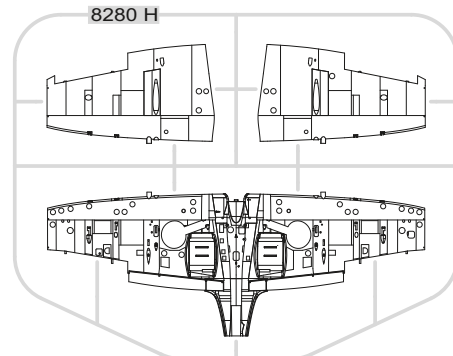

F>

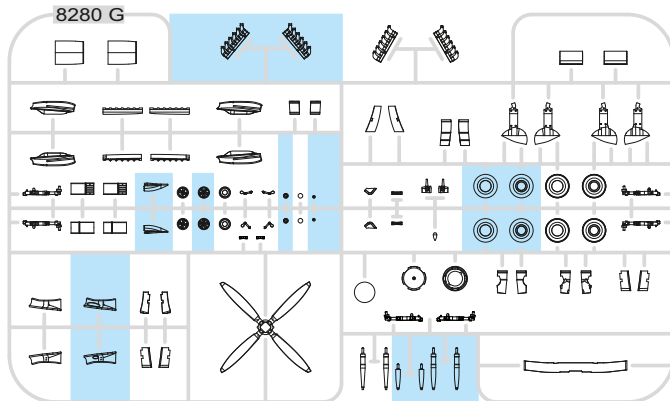

PLASTIC PARTS

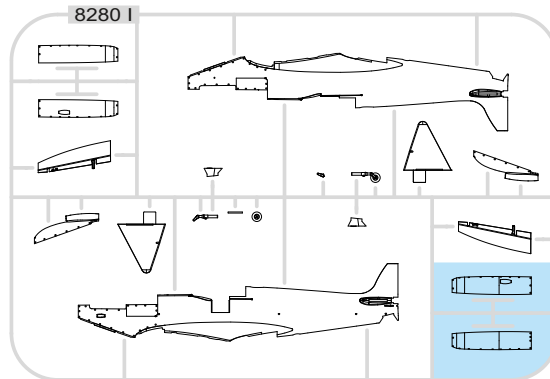
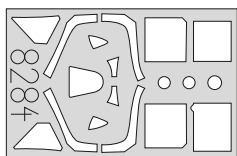
H>

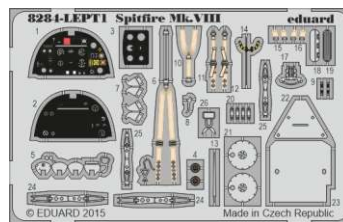
G>

I>

eduard
MASK

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

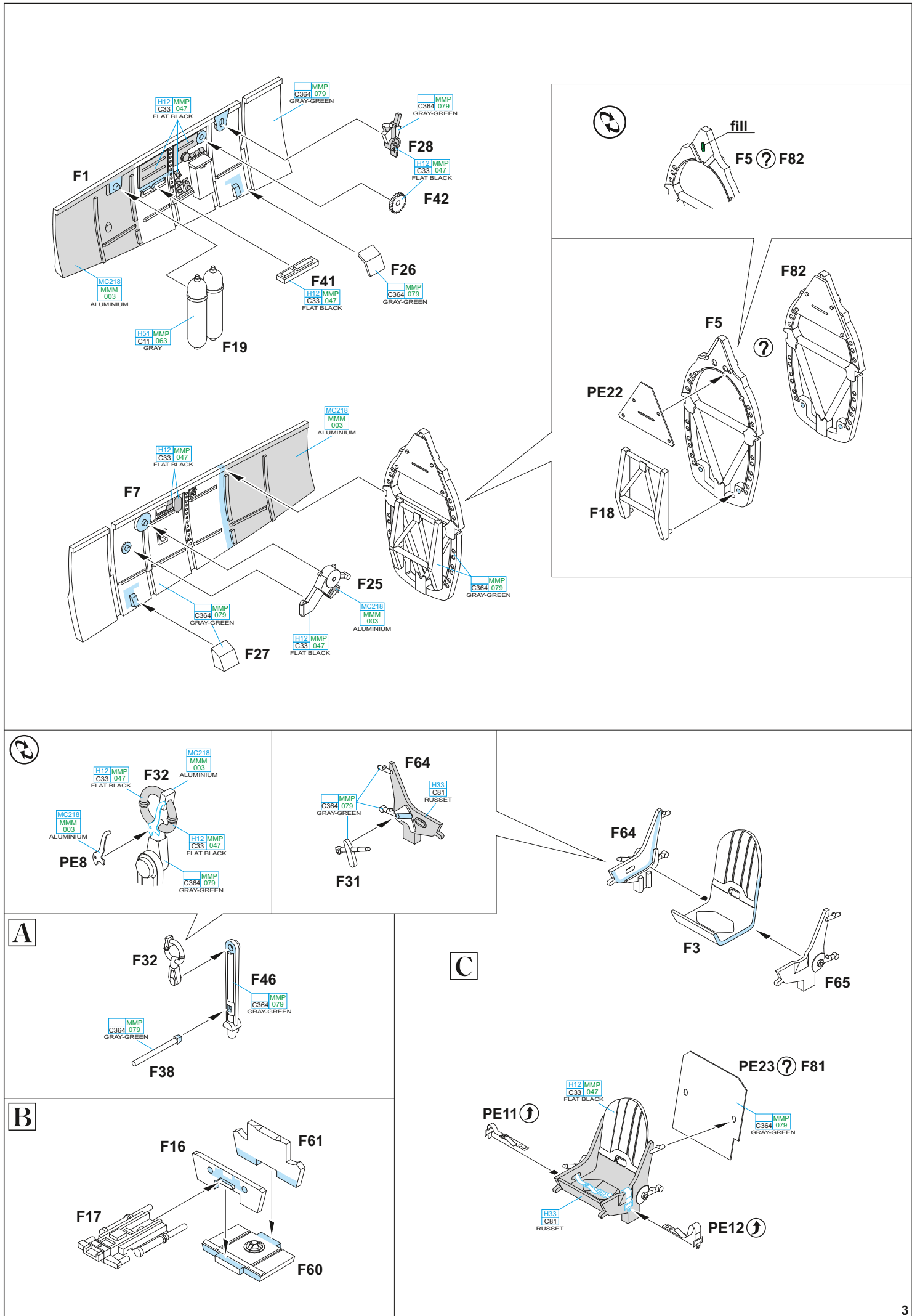
PEINTURE

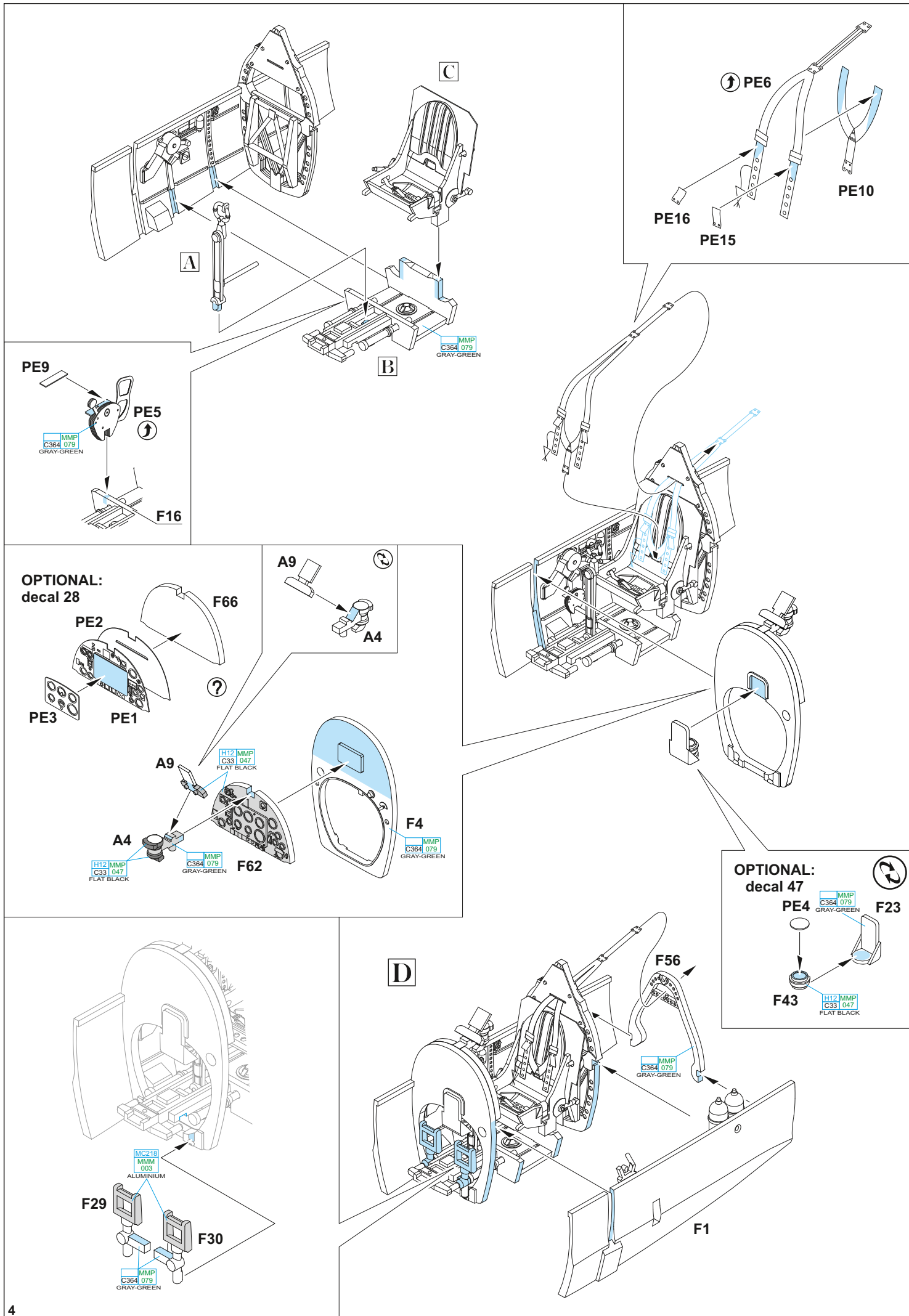

色

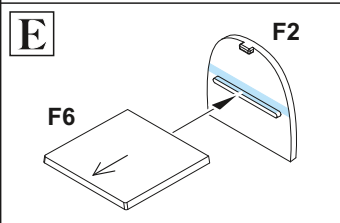
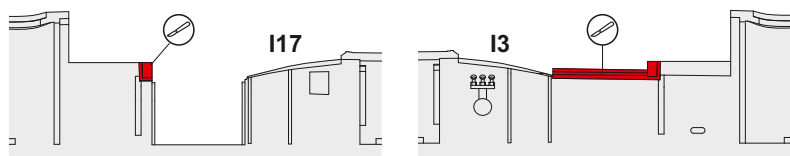
GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H4	C4	MMP-007	YELLOW
H11	C62	MMP-001	FLAT WHITE
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H13	C3	MMP-003	FLAT RED
H33	C81		RUSSET
H51	C11	MMP-063	LIGHT GULL GRAY
H71	C21	MMP-076	MIDDLE STONE
H72	C369	MMP-078	DARK EARTH
H73	C361		DARK GREEN
H77	C137	MMP-040	TIRE BLACK
H90	C47		CLEAR RED
H92	C49		CLEAR ORANGE
H94	C138		CLEAR GREEN

GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H302	C302		GREEN
H316	C316	MMP-104	WHITE
H330	C361	MMP-077	DARK GREEN
H335	C363	MMP-094	MEDIUM SEAGRAY
H417	C117	MMP-051	LIGHT BLUE
	C362	MMP-093	OCEAN GRAY
	C364	MMP-079	AIRCRAFT GRAY-GREEN
	C370	MMP-092	AZURE BLUE
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
MC214		MMM-001	DARK IRON
MC218		MMM-003	ALUMINIUM
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
SM201		MMC-001	SUPER FINE SILVER 2

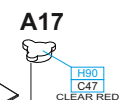
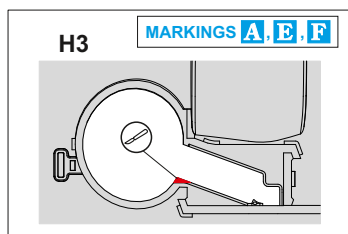
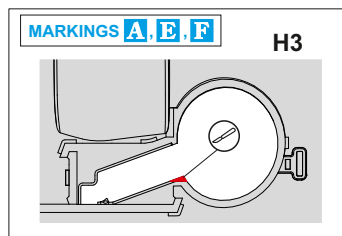
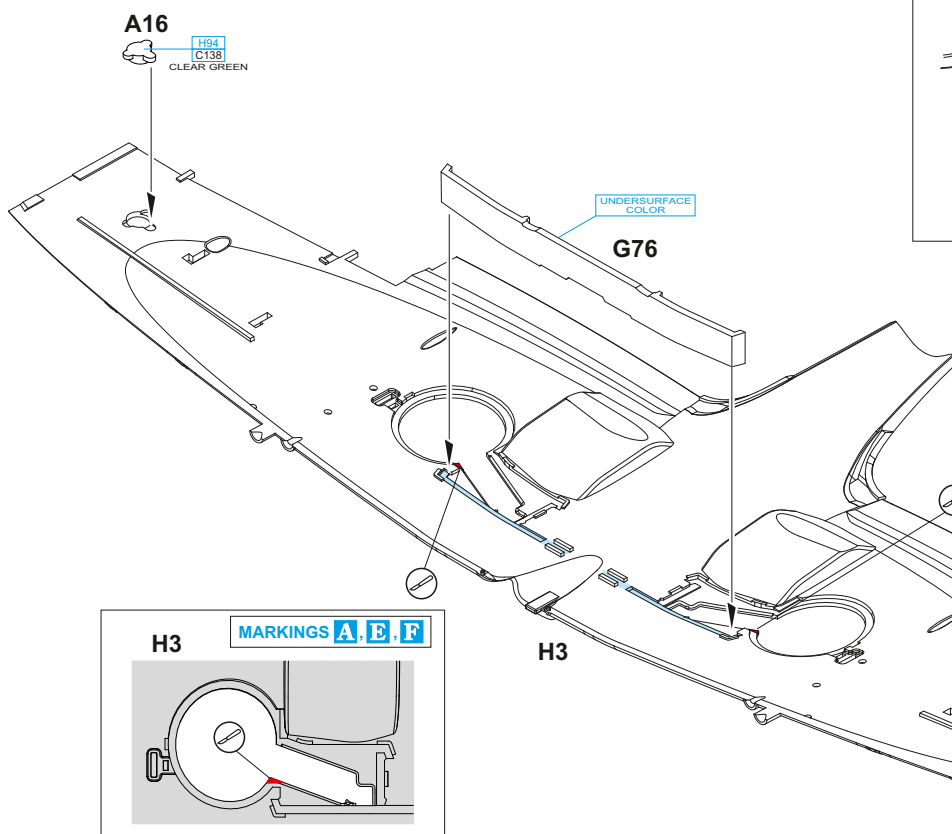
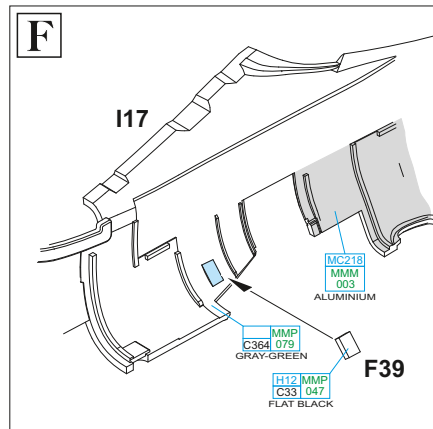
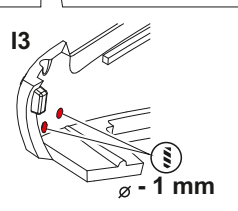
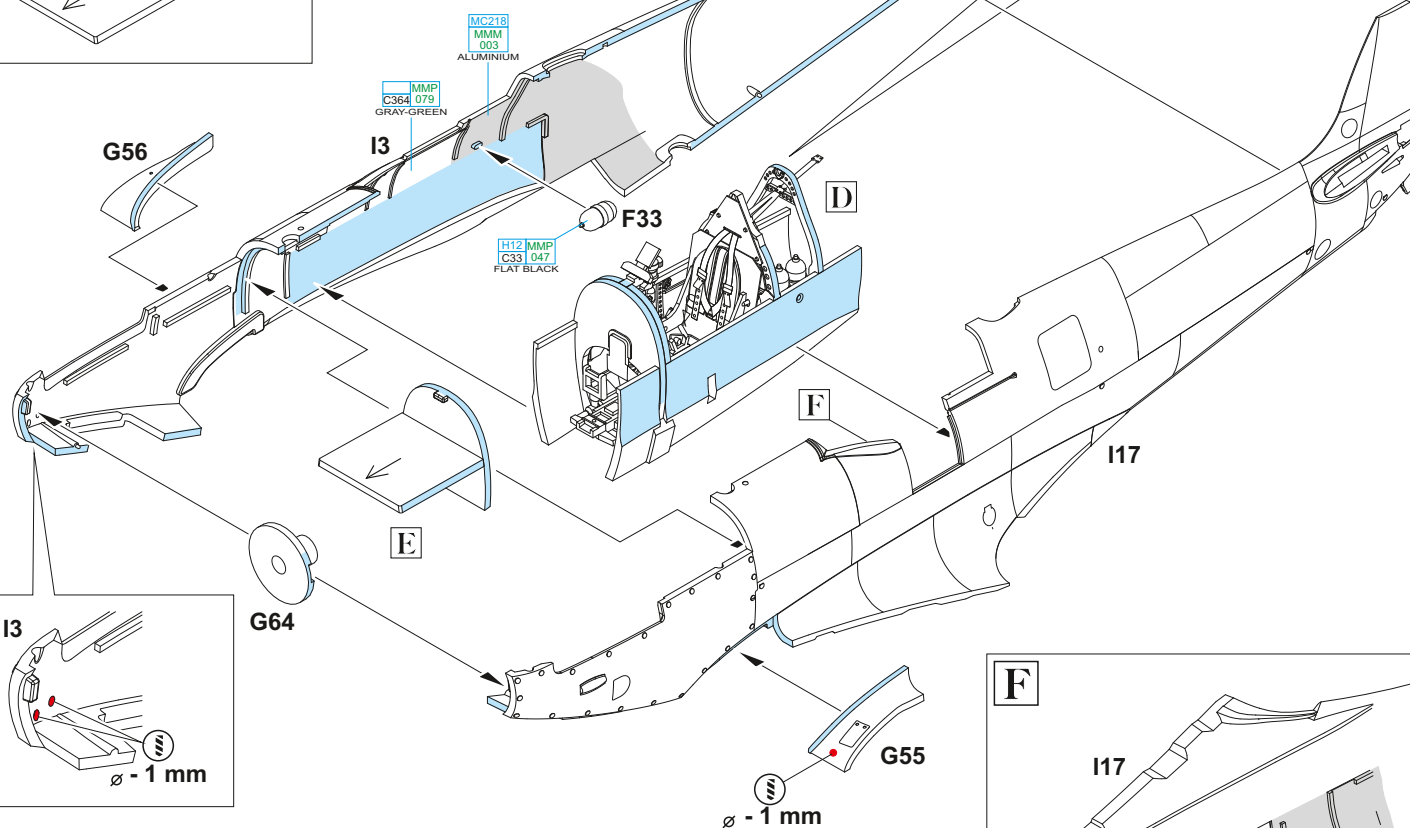

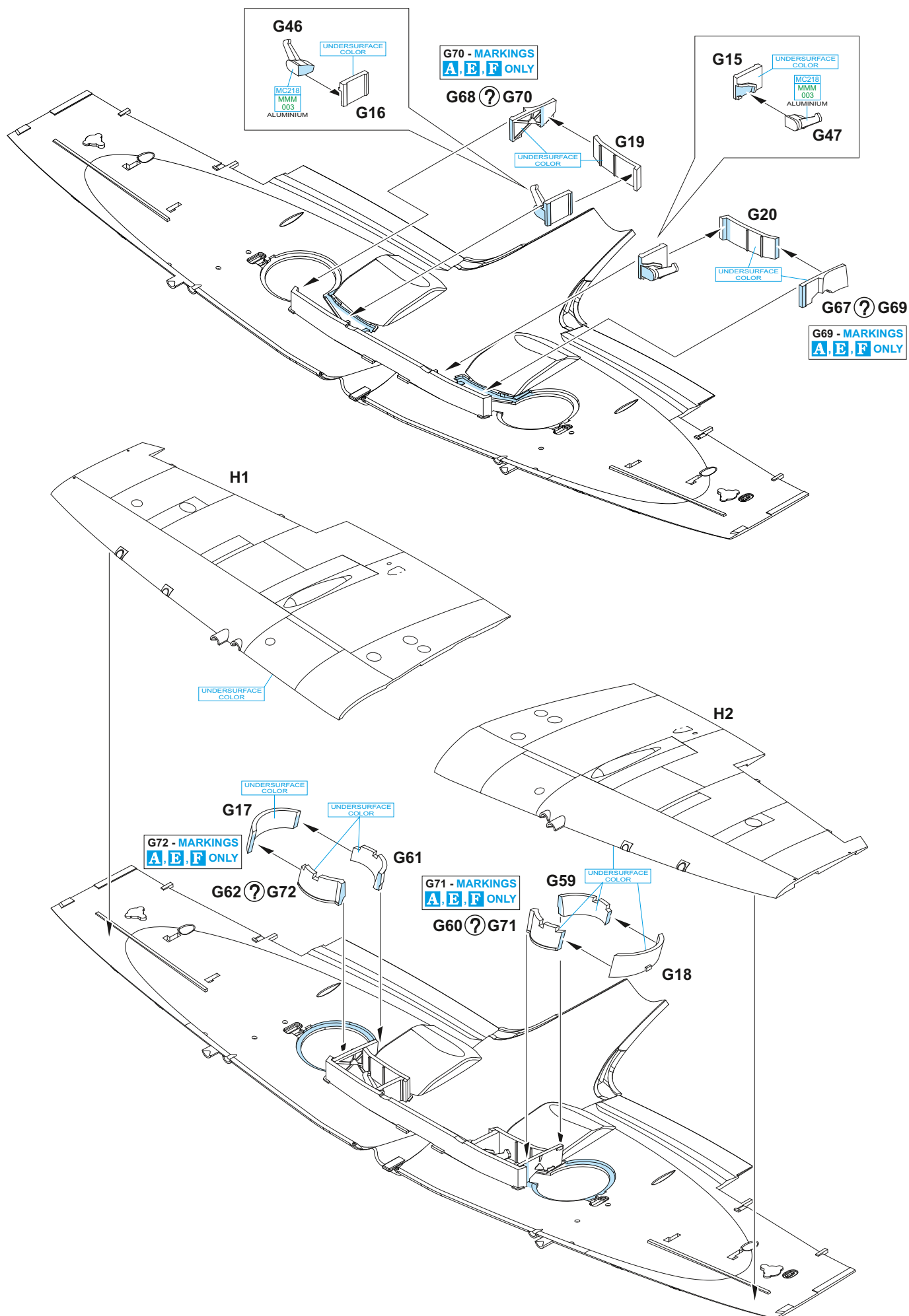

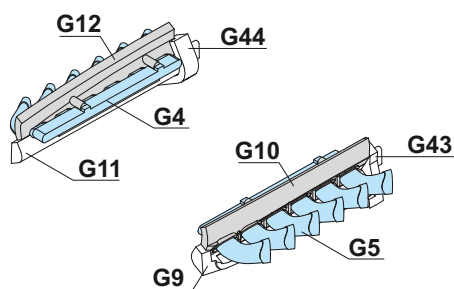
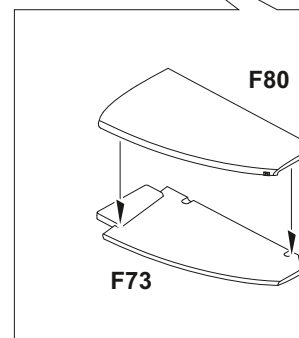
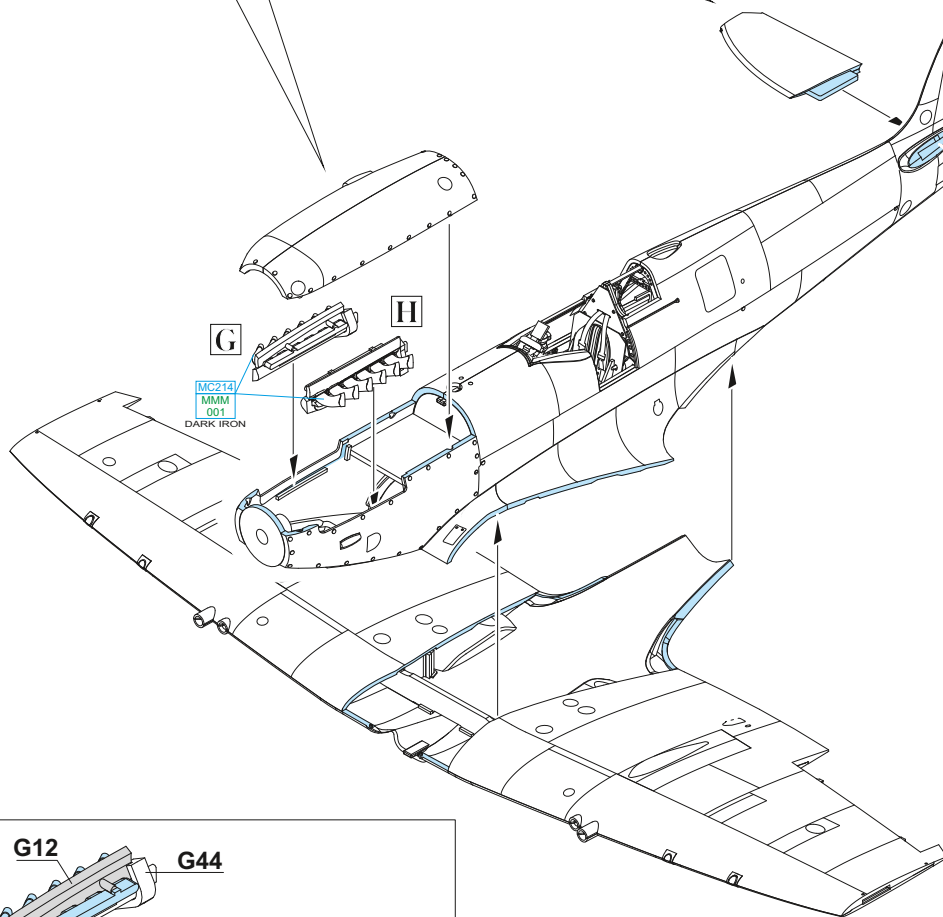
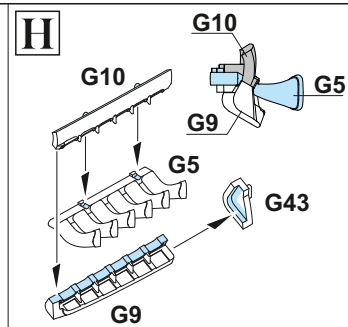
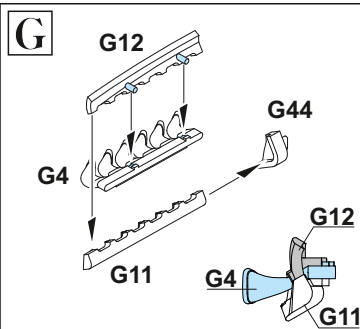
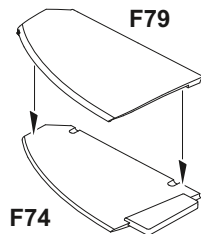
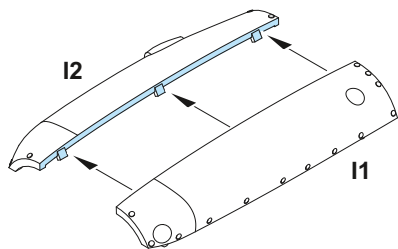
⑦ FOR CLOSED CANOPY ONLY

F5 ⑦ F82

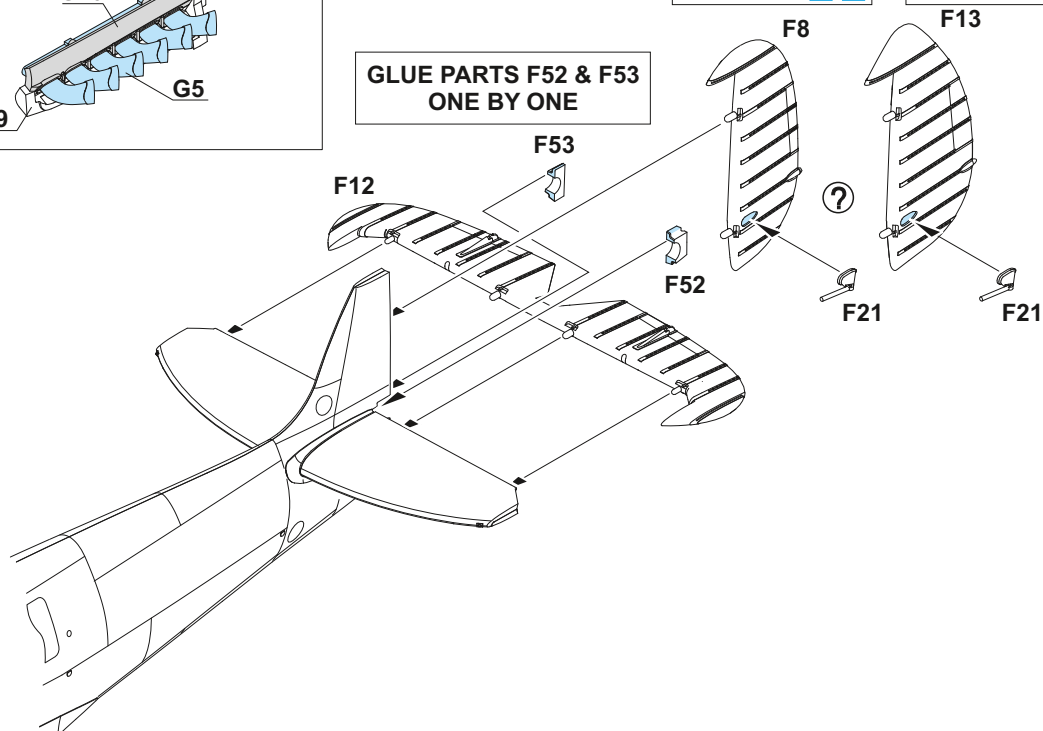

GLUE PARTS F52 & F53
ONE BY ONE

F8 - MARKINGS **C, D**

F13 - MARKINGS **A, B, E, F**

F11- MARKINGS **A, E, F**

F11

?

I8

I8- MARKINGS **C, D**

?

H94
C138
CLEAR GREEN

✶ A7 ? F59

A7 ? F59 - MARKING **B**

I4

I16

✶ A13 ? F58

A13 ? F58 - MARKING **B**

?

H93
C47
CLEAR RED

I11

I11- MARKINGS **C, D**

?

F10

F10- MARKINGS **A, E, F**

PE18, PE19 - MARKINGS **A, B, C, D, E ONLY**

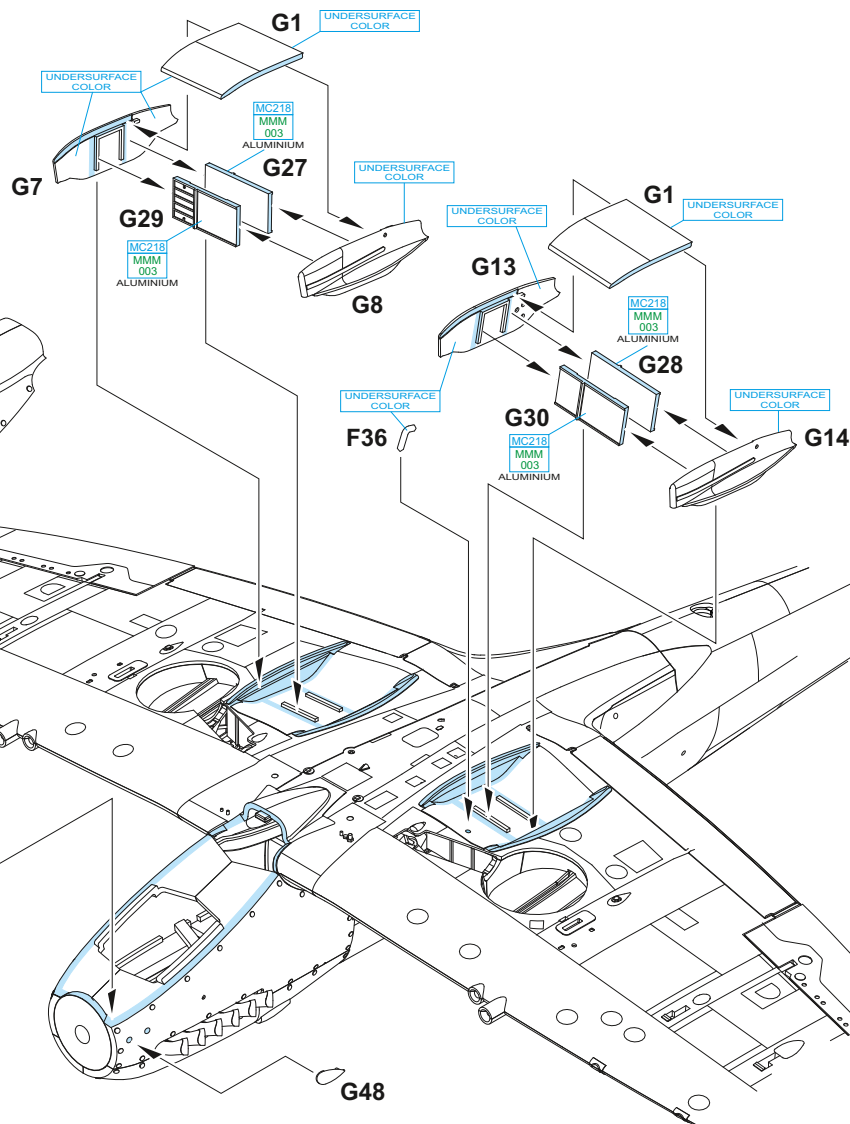
I9

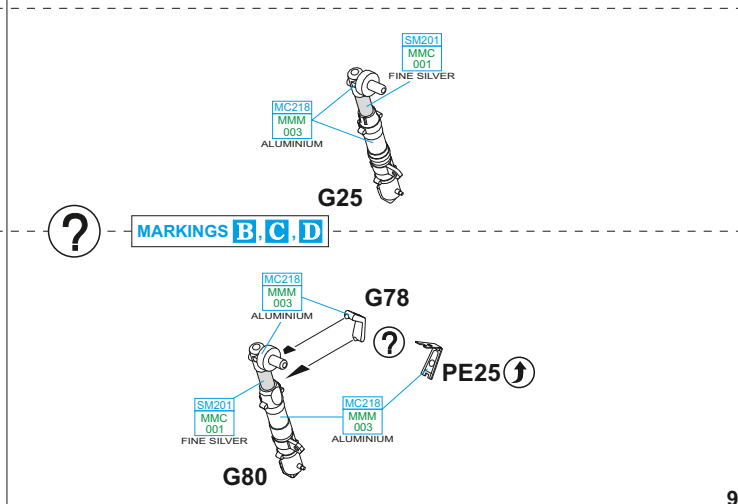
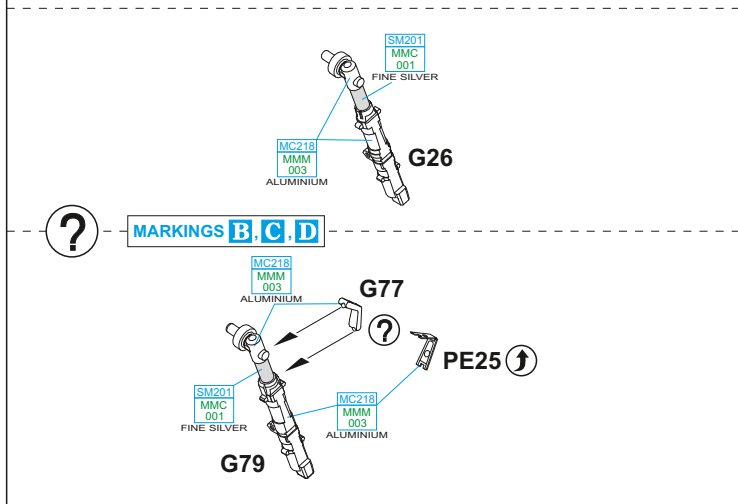
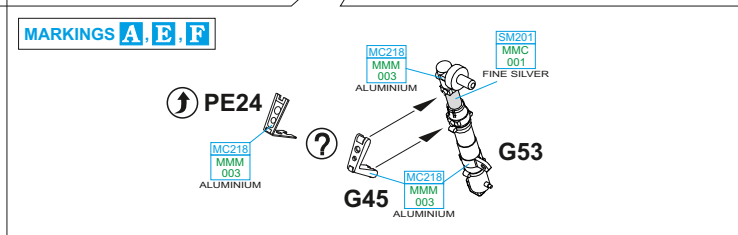
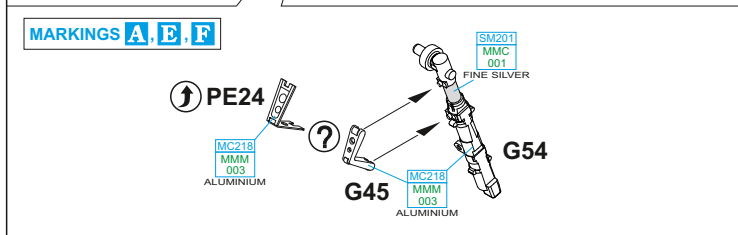
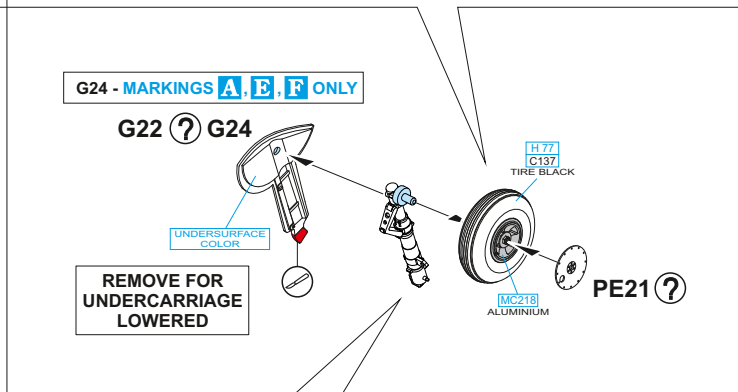
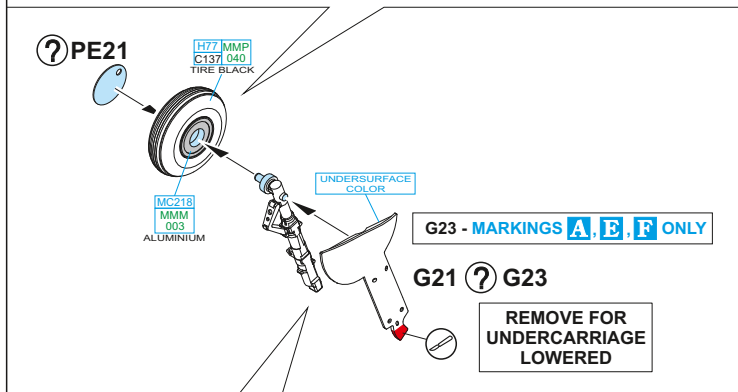
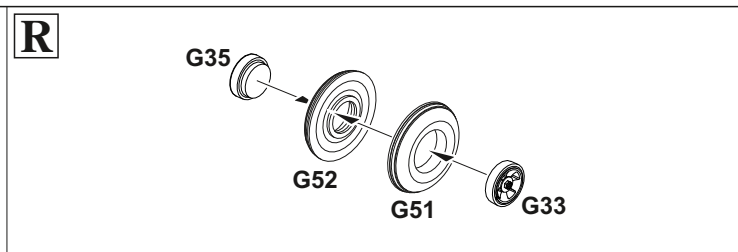
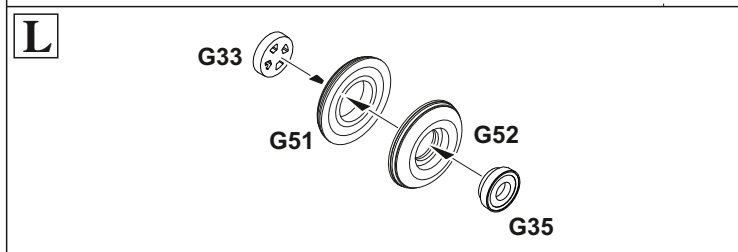
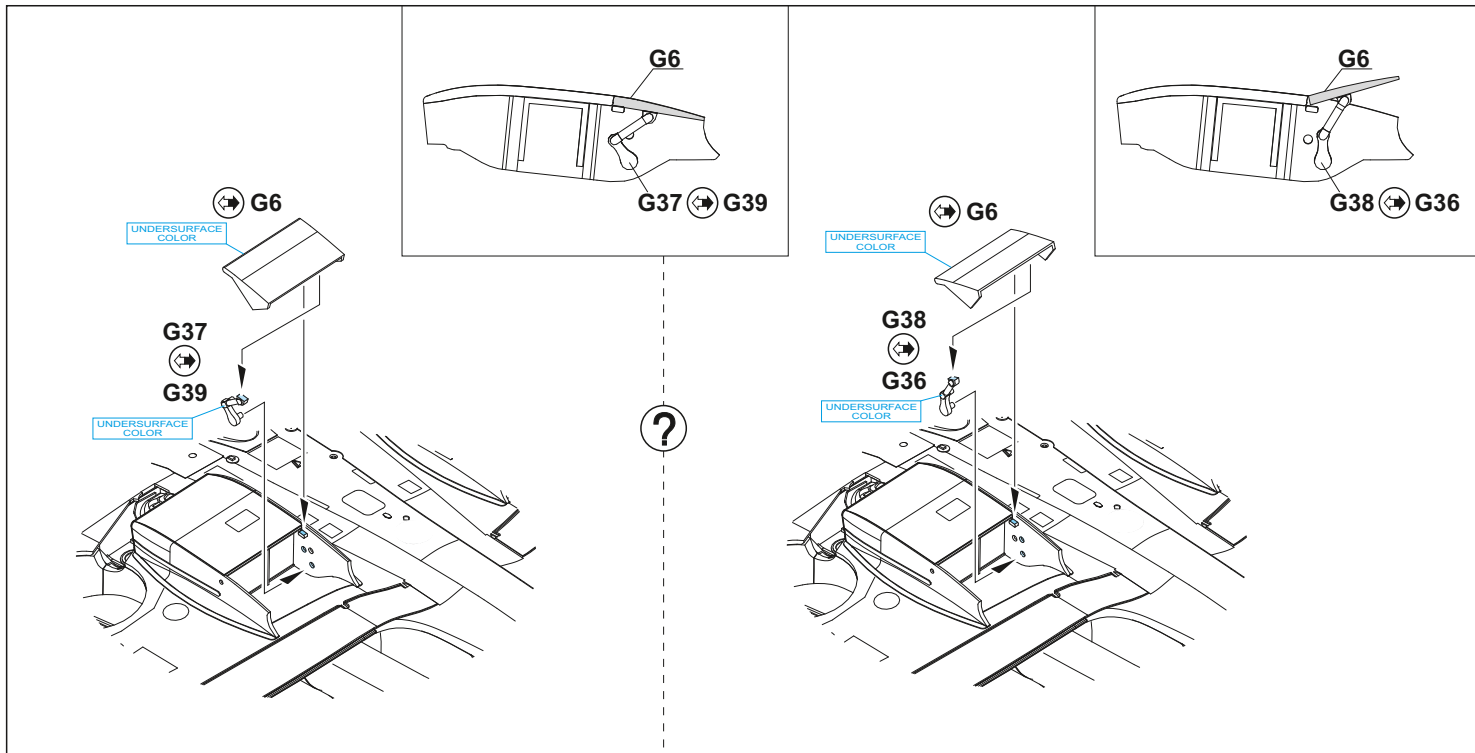
PE19

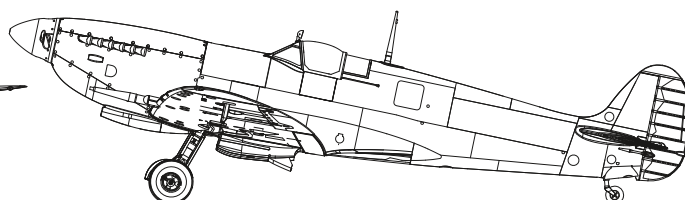
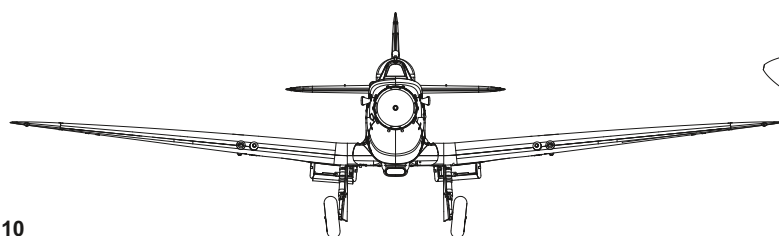
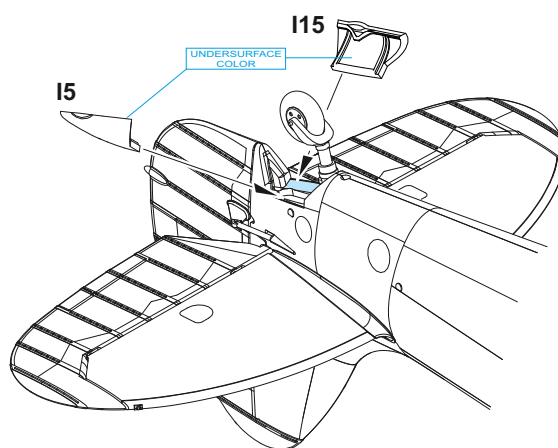
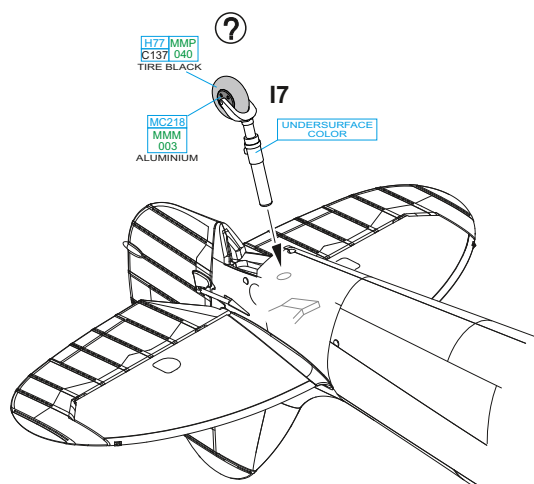
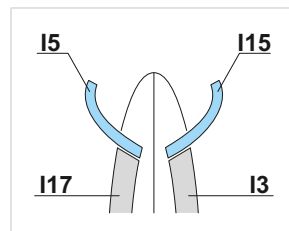
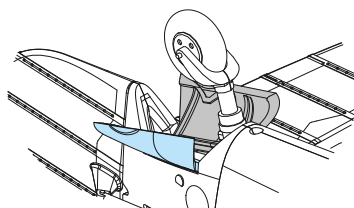
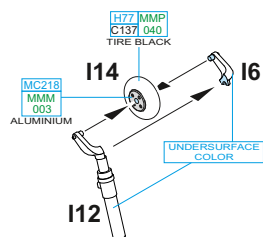
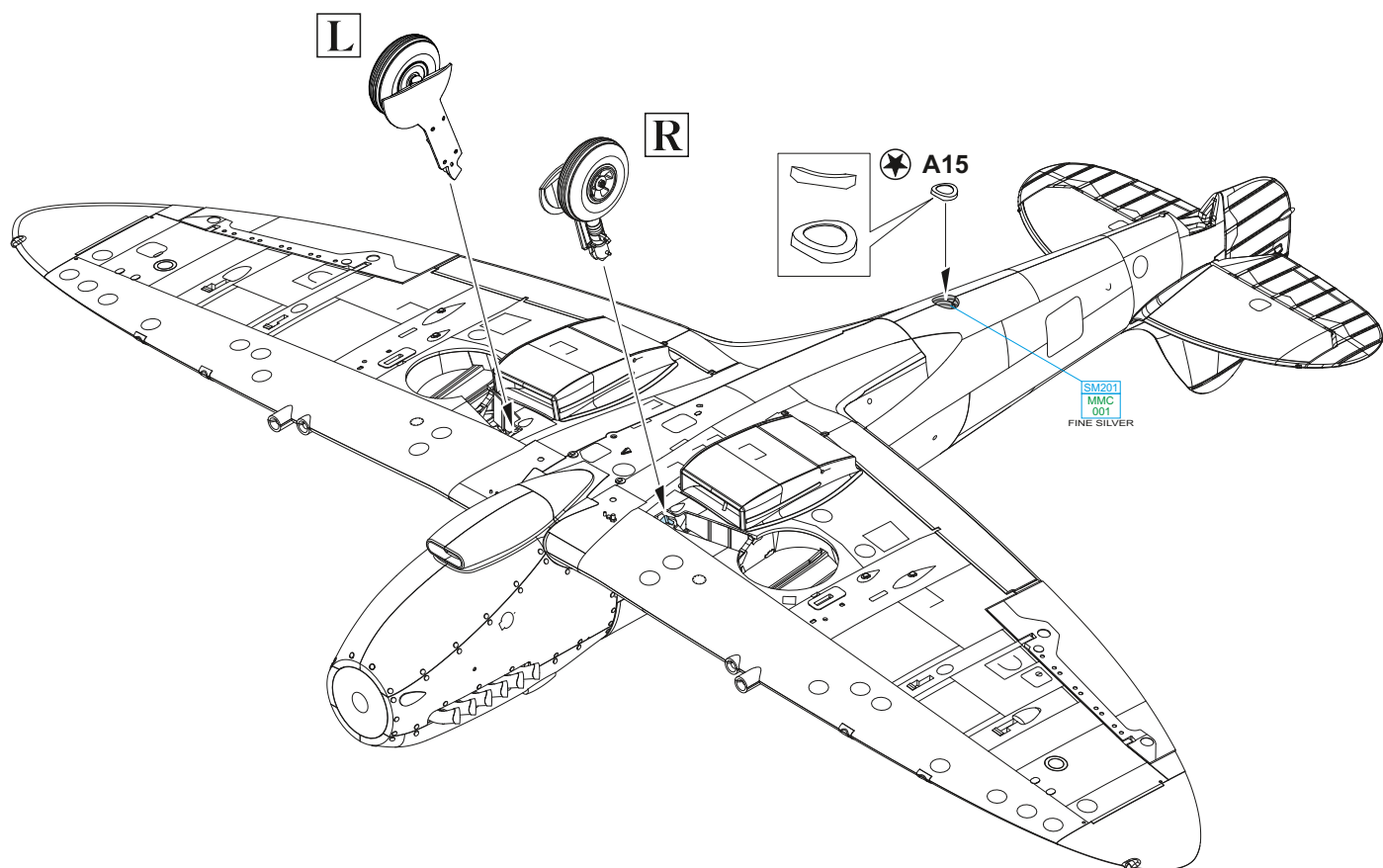
PE18

I10

UNDERSURFACE
COLOR

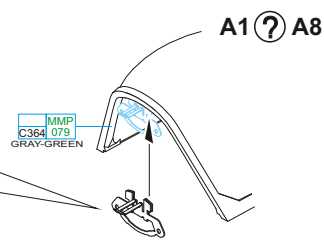
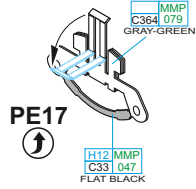
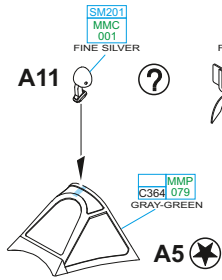

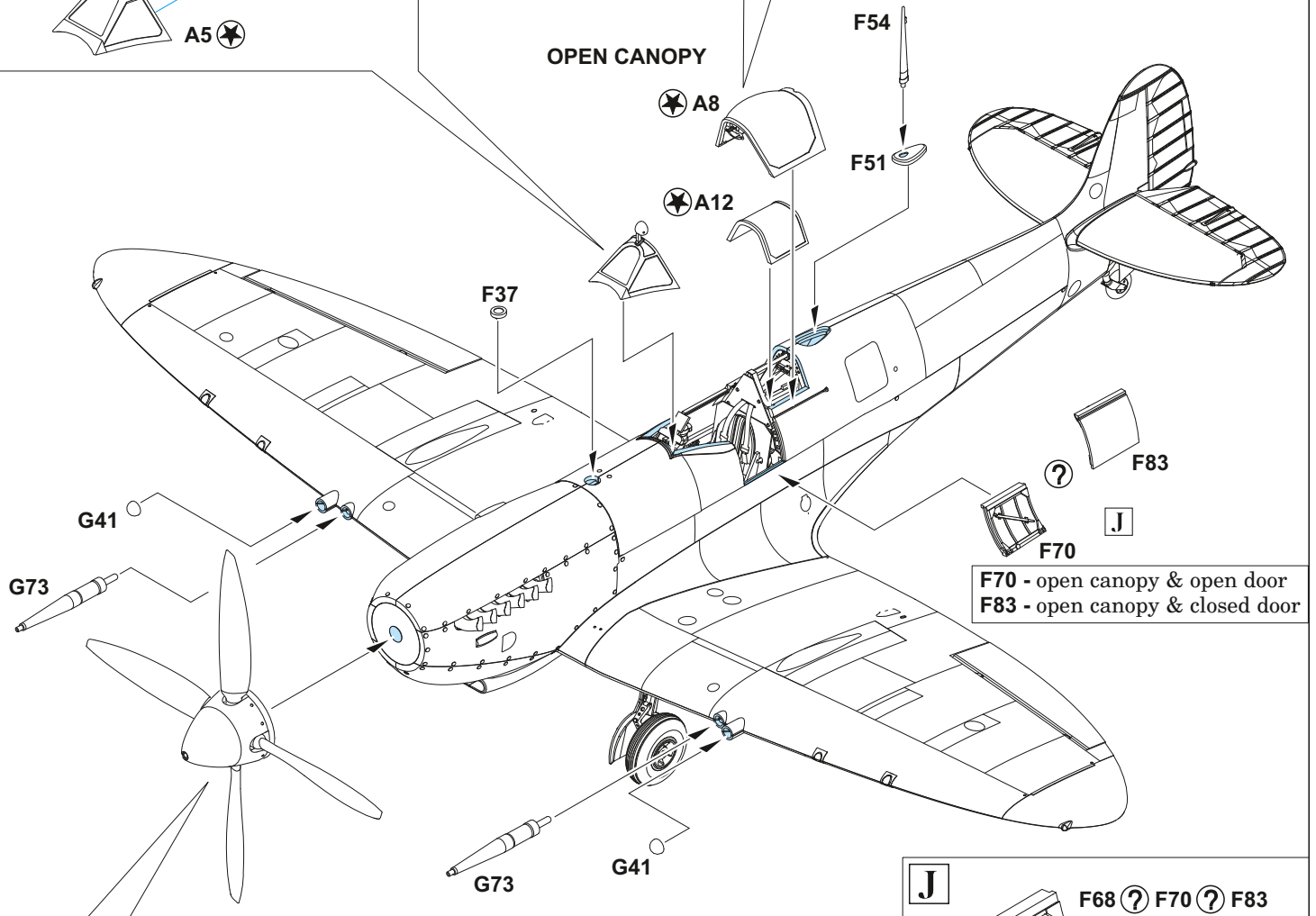

A11 - MARKINGS
A, C, E, F

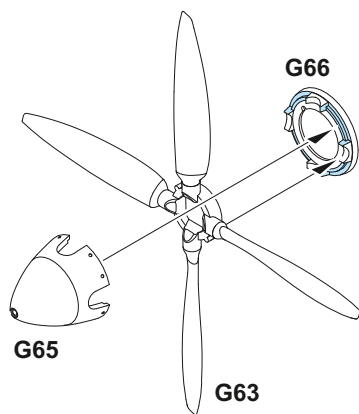
PE26 - MARKING
D

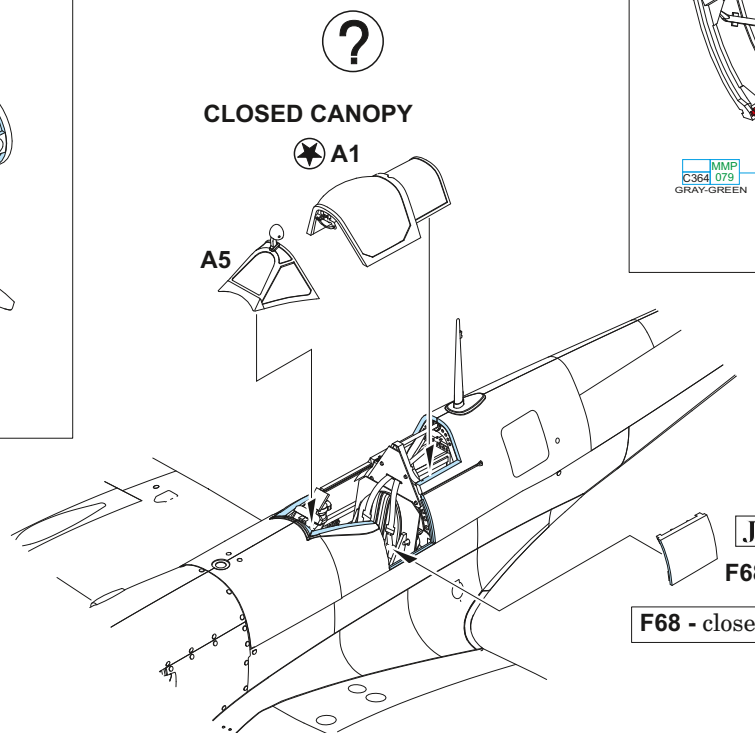
OPEN CANOPY

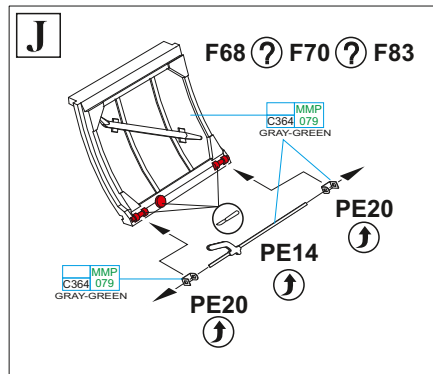
F70 - open canopy & open door
F83 - open canopy & closed door

CLOSED CANOPY

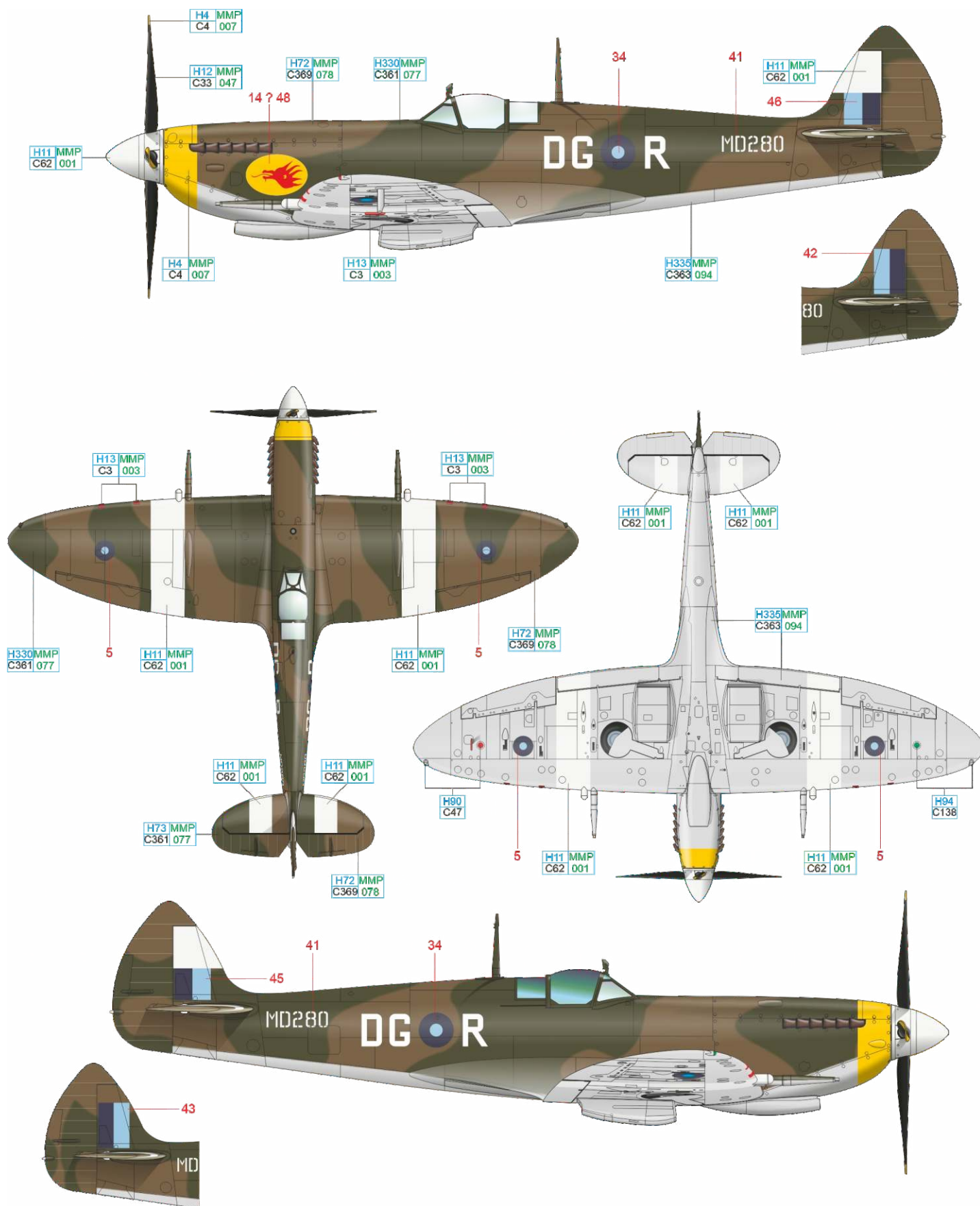

F68 - closed canopy & closed door

A LF Mk.VIII, MD280, F/Lt. Paul Ostrander, No. 155 Squadron RAF, Barma, 1945

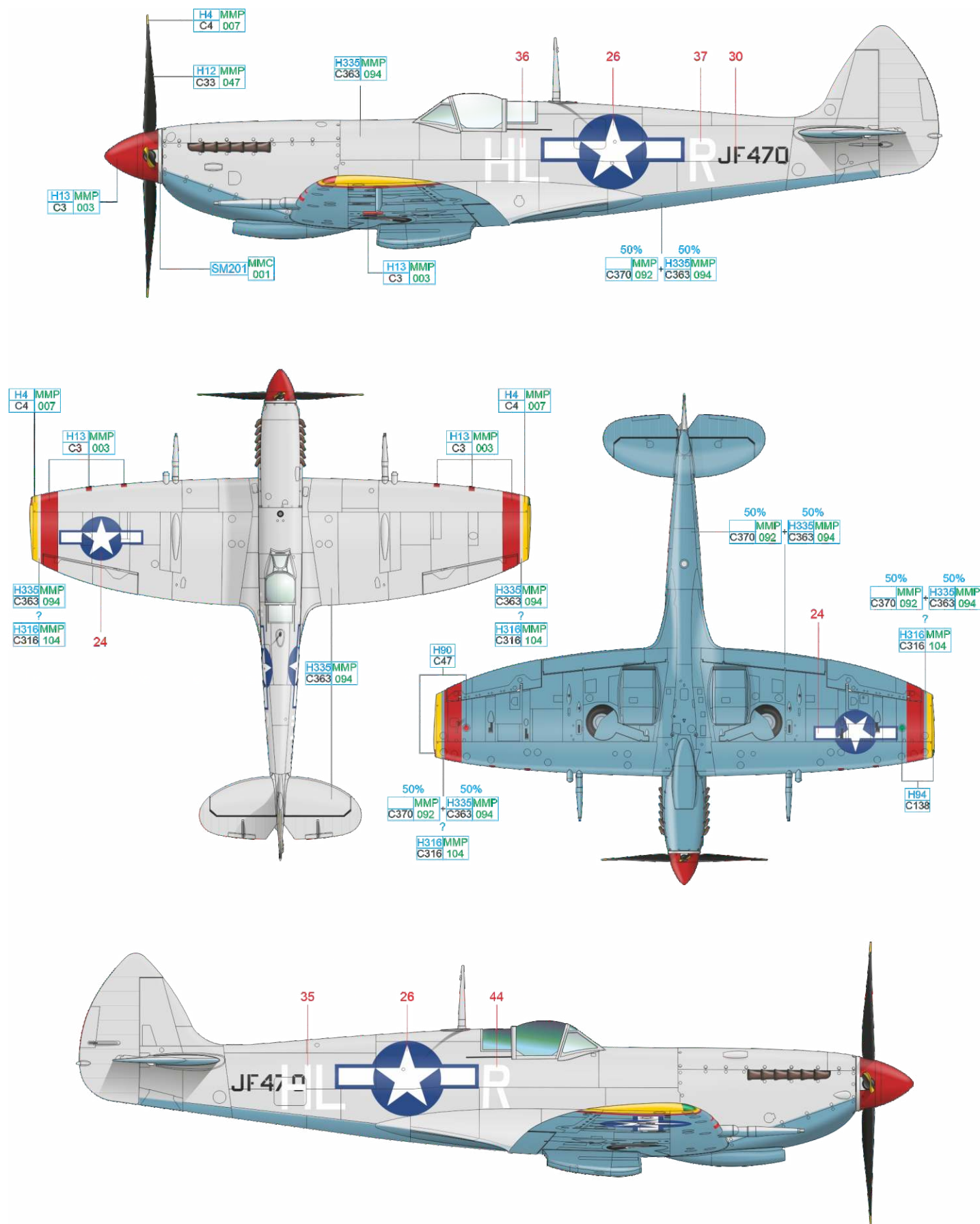
Paul Ostrander, Kanadčan z Winnipegu, se do Indie k No. 155 Squadron RAF přesunul v květnu 1944. V červenci začal létat na Spitfirech Mk.VIII. Bojovou túru dokončil v květnu 1945. Ostranderův Spitfire nese bílé identifikační doplňky – pruhy na křídle a ocasních plochách. Bílý pruh na kýlové ploše nebyl na stroji údajně namalován, ale byl standardním označením strojů. Proto ve stavebnici uvádíme obě možnosti. Znak jednotky na přídí vychází ze znaku Chindits, pozemních jednotek, které operovaly v Barmě v japonském týlu.

YELLOW	H4 MMP C4 007	MEDIUM SEA GRAY	H335 MMP C363 094	FLAT BLACK	H12 MMP C33 047	CLEAR GREEN	H94 C138
DARK EARTH	H72 MMP C369 078	DARK GREEN	H330 MMP C361 077	WHITE	H11 MMP C62 001	CLEAR RED	H90 C47
						FLAT RED	H13 MMP C3 003

B F Mk.VIII, JF470, 308th FS, 31st FG, 12th AF, základna Fano, Itálie, 1944 – 1945

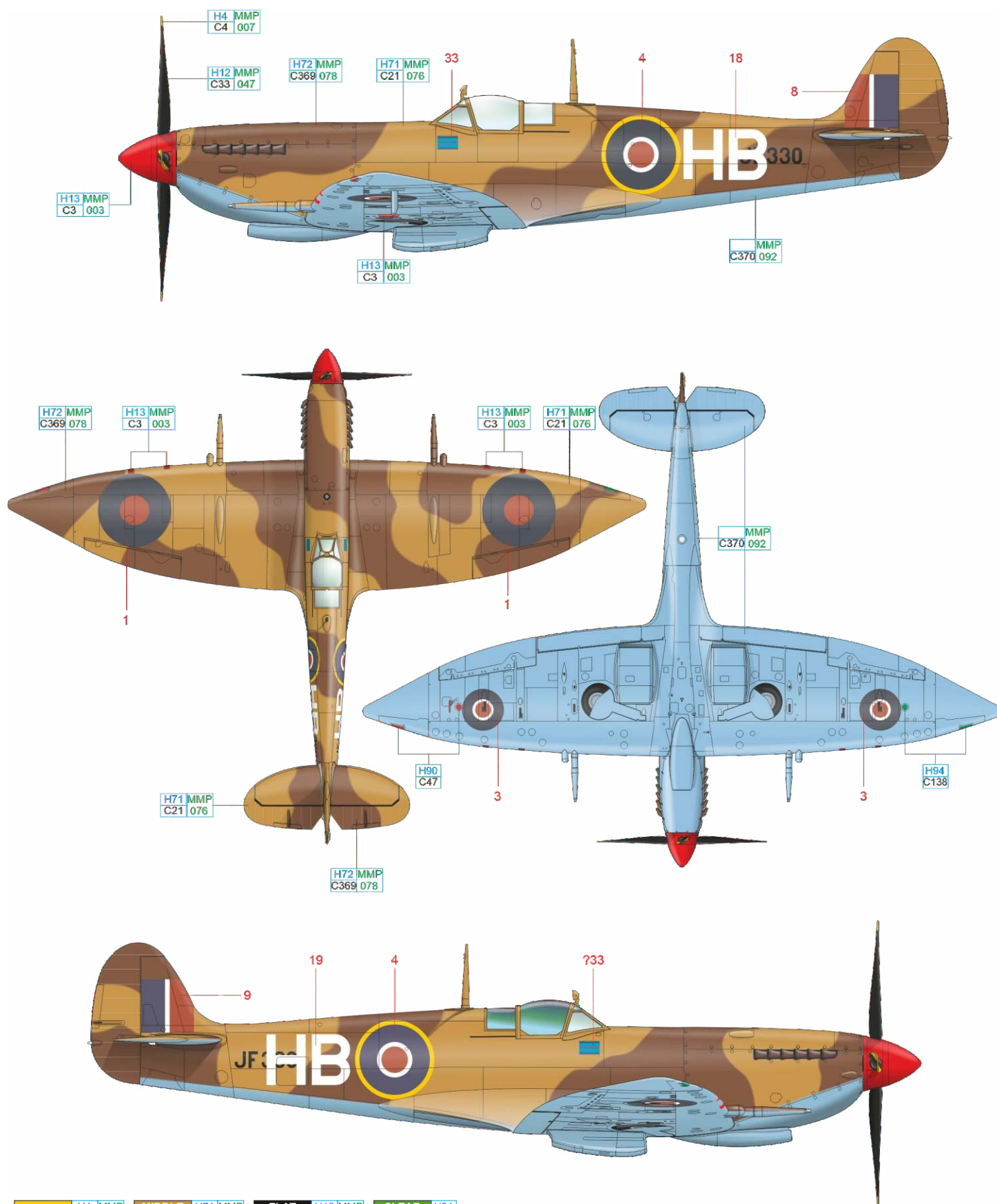
31st FG létala se Spitfiry verzí Mk.V, Mk.VIII a Mk.IX od června 1943 do března 1944. Několik strojů si ponechala pro rekreační létání i po přezbrojení na P-51 Mustang. Není zcela jisté, které ze dvou barev – červená či žlutá – byla blíže koncům křídla. Mustangy měly blíže koncům červenou. Letoun je pravděpodobně natřen barvami pro výškové stíhačky – Medium Sea Grey na horních a PRU Blue na spodních plochách. Je vybaven zkrácenými koncovými oblouky křídla.

YELLOW	H4 MMP C4 007	FLAT BLACK	H12 MMP C33 047	CLEAR GREEN	H94 C138	WHITE	H316 MMP C316 104
MEDIUM SEA GRAY	H335 MMP C363 094	FLAT RED	H13 MMP C3 003	CLEAR RED	H90 C47	SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001
						AZURE BLUE	C370 092

C F Mk.VIII, JF330, AVM Harry Broadhurst, Afrika, 1943

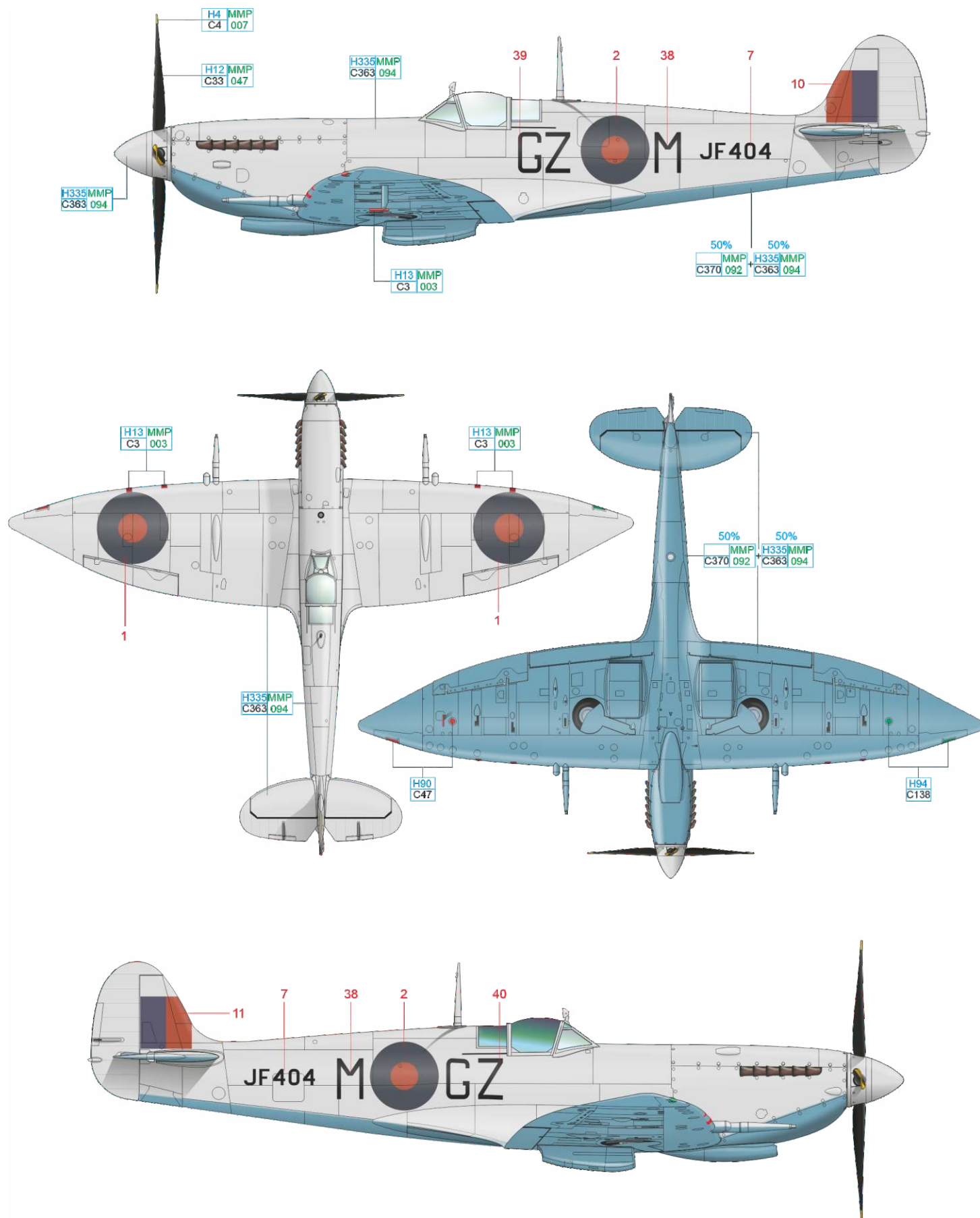
Harry Broadhurst zahájil svou kariéru v RAF v roce 1926. Stal se z něho vynikající akrobatický letec a postupně se vypracoval na velitelské pozice. Po vypuknutí Bitvy o Británii se zapojil do bojů a dne 2. července 1941 se mu podařilo sestřelit dva Bf 109. Sam však byl sestřelen. O pět dní později jeho letoun poškodil Hptm. Josef Priller, stíhací eso z JG 26. Do 19. srpna 1942 se mu podařilo sestřelit 13 nepřátelských letounů jistě, sedm pravděpodobně a deset strojů má přiznáno jako poškozené. V lednu 1943 převzal v hodnosti Air Vice Marshal velení Desert Air Force. V souladu s platnými pravidly označil svůj letoun iniciálami svého jména. Pod kabinu si nechal namalovat vlaječku symbolizující jeho funkci. Letoun v pouštní kamufláži je vybaven prodlouženými konci křídel.

YELLOW	H4 C4	MMP 007	MIDDLE STONE	H71 C21	MMP 076	FLAT BLACK	H12 C33	MMP 047	CLEAR GREEN	H94 C138
AZURE BLUE	MMP C370	092	DARK EARTH	H72 C369	MMP 078	FLAT RED	H13 C3	MMP 003	CLEAR RED	H90 C47

D F Mk.VIII, JF404, No. 32 Squadron RAF, základna Foggia, Itálie, začátek roku 1944

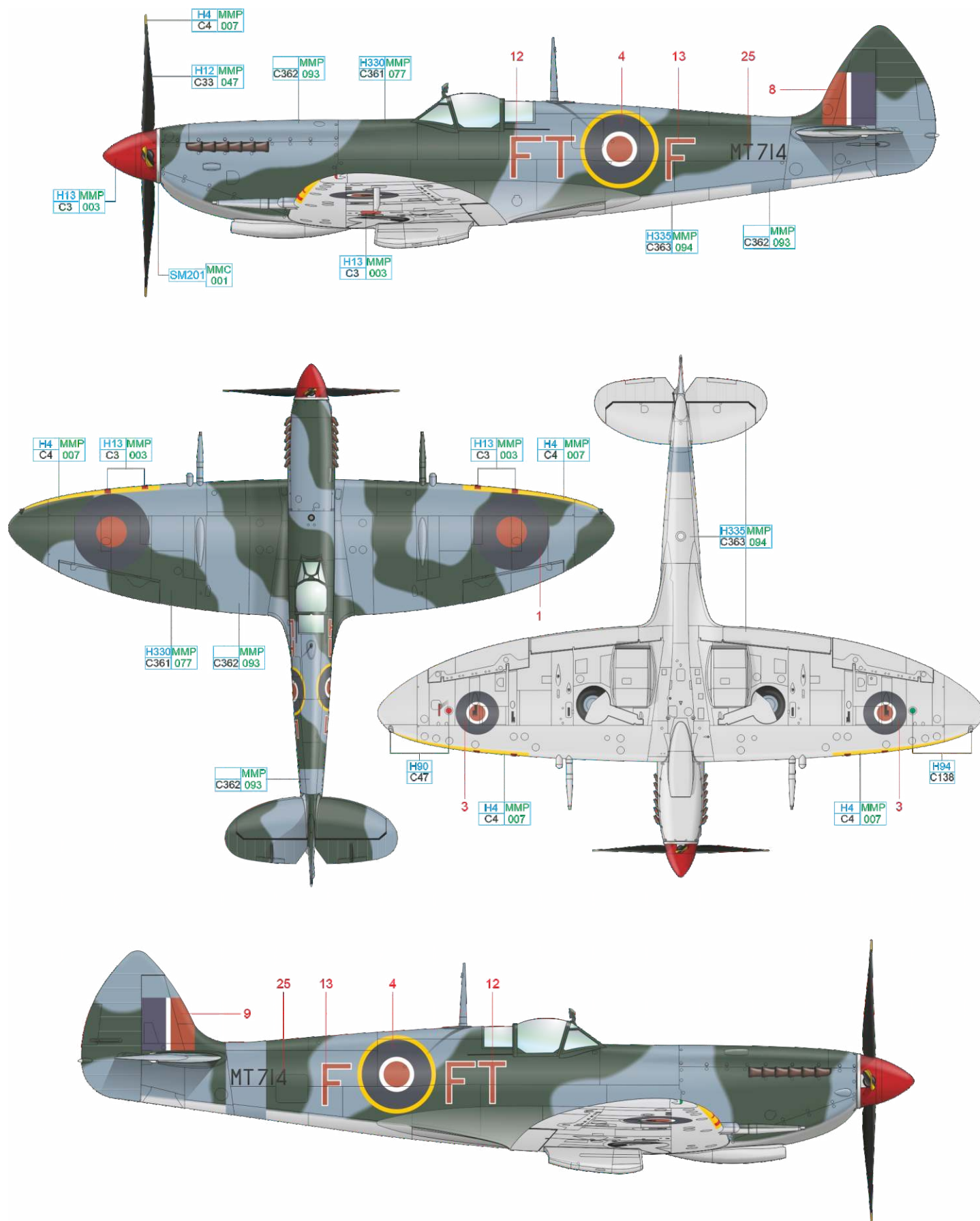
Výškové zbarvení nesl také tento letoun ze stavu No. 32 Squadron. V souladu s předpisy nesl kokardy bez bílého mezikruží na trupu a horní ploše křídla. Spodní plocha křídla zůstala bez výsostného označení. Fotografie stroje ukazuje, že písmena GZ nebyla na pravém boku stroje nakreslena zcela pravidelně. Opět se jedná o stroj s prodlouženými koncovými oblouky křídla.

YELLOW	H4 MMP C4 007	FLAT BLACK	H12 MMP C33 047	CLEAR GREEN	H94 C138
MEDIUM SEA GRAY	H335 MMP C363 094	FLAT RED	H13 MMP C3 003	CLEAR RED	H90 C47
				AZURE BLUE	MMP C370 092

E LF Mk.VIII, MT714, F/Lt A. W. Guest, No. 43 Squadron RAF, letiště Ramatuelle, Francie, srpen 1944

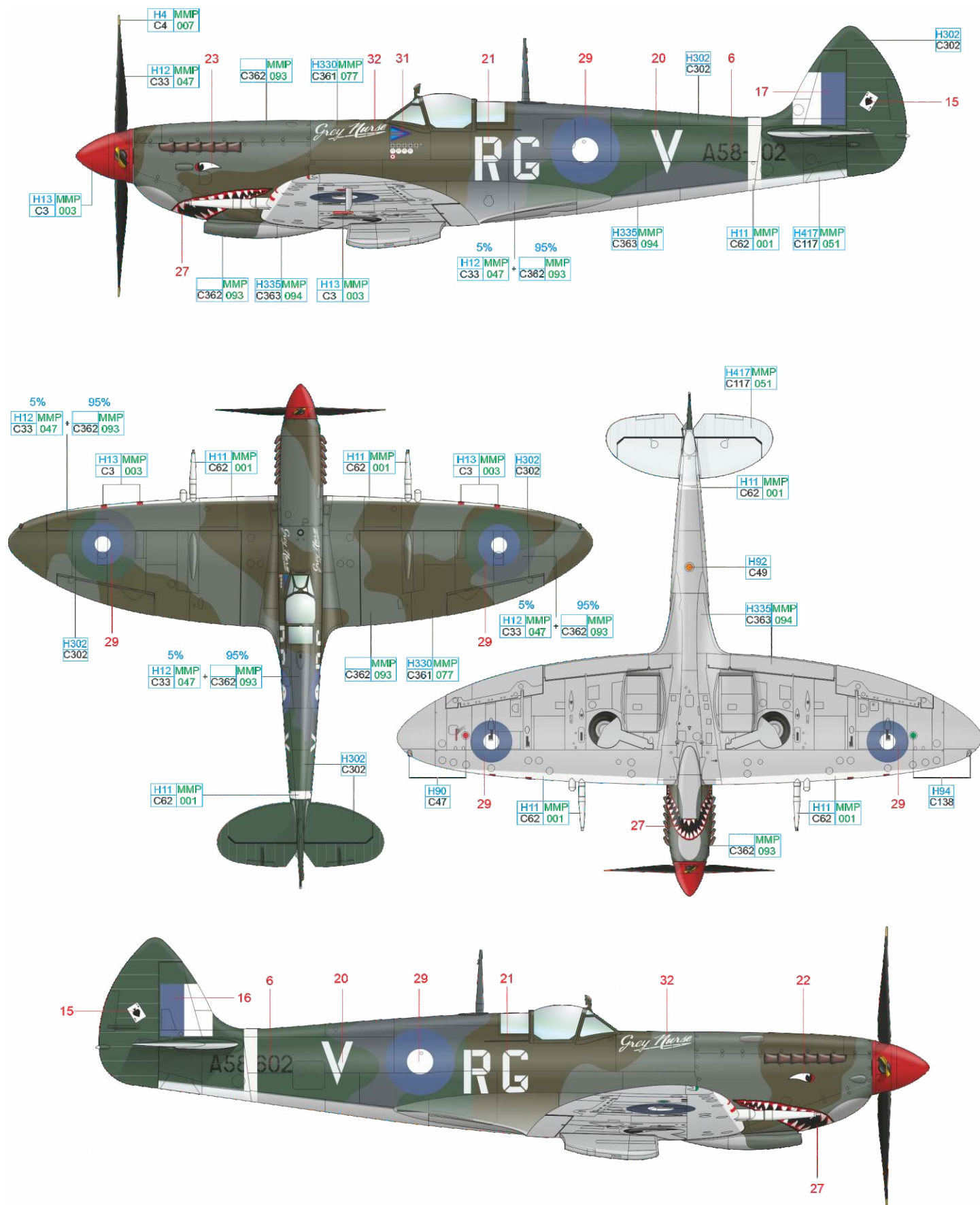
No. 43 Squadron RAF dostala v červenci 1944 celkem patnáct Spitfirů Mk.VIII a používala je až do října téhož roku. V té době působila ve Středomoří, z korsického Calvi a z letiště na jihu Francie. Letoun nese kamufláž typickou pro denní stíhačky RAF. Vyroben byl v červnu 1944 a k No. 43 Squadron přišel oficiálně 13. července 1944. Zrušen byl 14. března 1946.

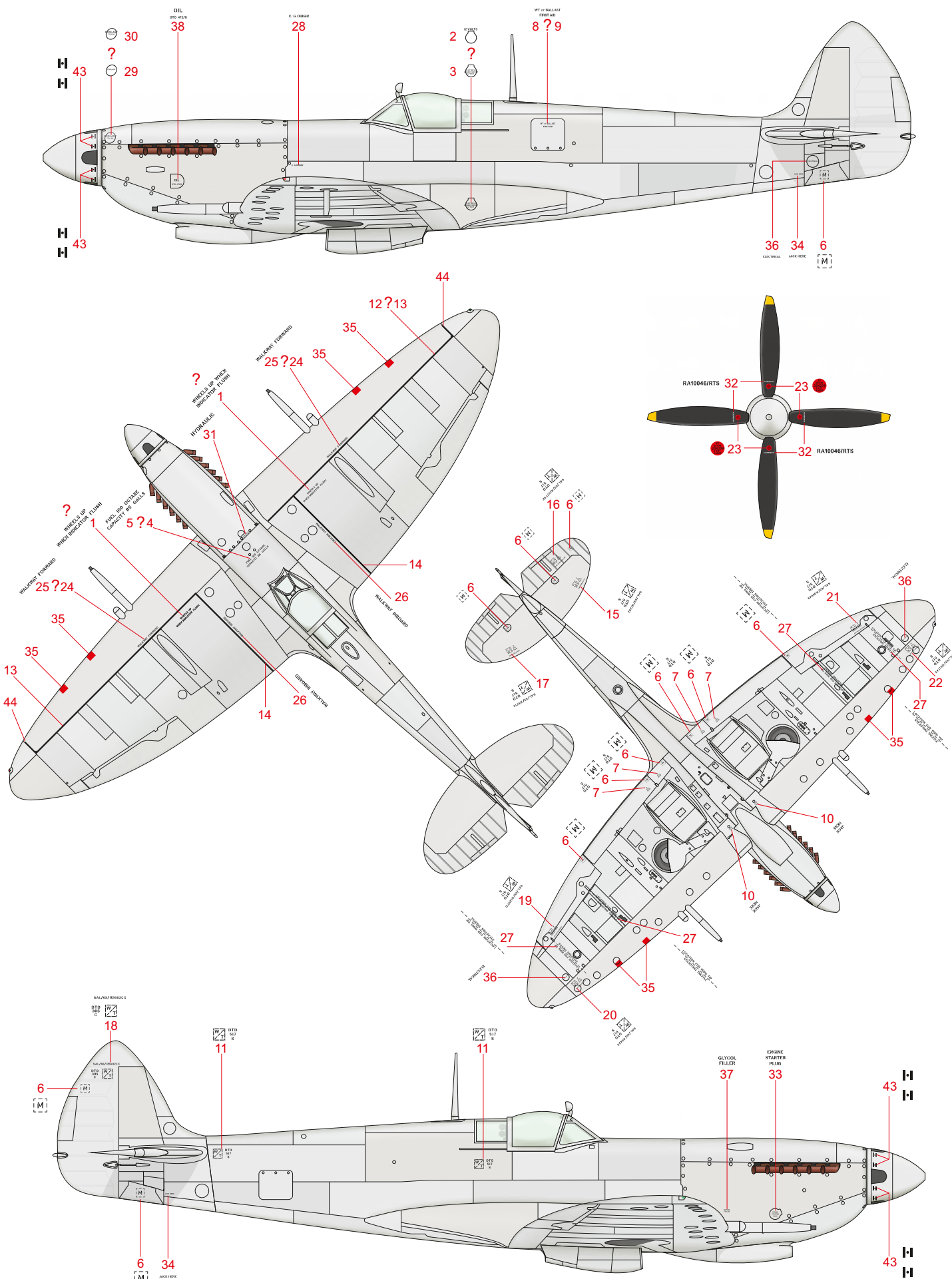
YELLOW	H4 MMP C4 007	FLAT BLACK	H12 MMP C33 047	CLEAR GREEN	H94 C138	OCEAN GRAY	MMP C362 093
MEDIUM SEA GRAY	H335 MMP C363 094	FLAT RED	H13 MMP C3 003	CLEAR RED	H90 C47	DARK GREEN	H330 MMP C361 077
						SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001

F HF Mk.VIII, W/Cdr Robert Gibbs, No. 80 Fighter Wing, Nizozemská východní Indie, 1945

Bobby Gibbs, eso s 12 sestřely (2 ve spolupráci), měl svůj osobní stroj v markingu No. 457 Squadron RAAF. Symboly sestřelů pod kabinou odkazují na jeho úspěchy dosažené na středomořském bojišti v řadách No. 3 Squadron RAAF. Prvek rychlé identifikace - bílá náběžná hrana křídla - se na australských Spitfirech objevila poprvé v polovině roku 1943 a No. 80 Fighter Wing tuto praxi převzal. Žraločí tlama na přídě je známa ve dvou verzích, zde je zachycena raná podoba. Pověšimněte si otočeného pikového esa na směrovce.

YELLOW	H4 MMP C4 007	FLAT BLACK	H12 MMP C33 047	OCEAN GRAY	MMP C362 093	LIGHT BLUE	H417 MMP C117 051	CLEAR GREEN	H94 C138	CLEAR ORANGE	H92 C49
SEA GRAY	H335 MMP C363 094		H11 MMP C62 001		H13 MMP C3 003	GREEN	H330 MMP C361 077	RED	H90 C47		H302 C302

Spitfire Mk.VIII

1/48 goodies

eduard

Brassin and photo-etched accessories

Spitfire Mk.VIII engine
Cat. No. 648200

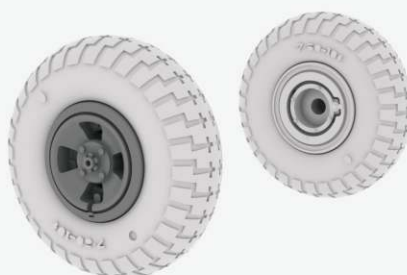
Spitfire Mk.VIII cockpit
Cat. No. 648199

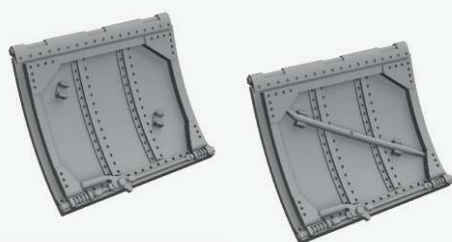
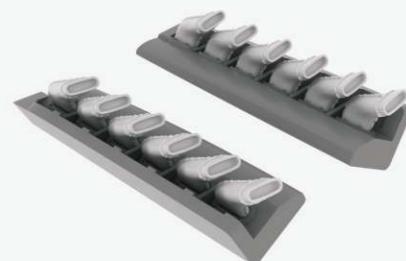
Spitfire wheels - 4 spoke
Cat. No. 648115

Spitfire wheels - 4 spoke w/pattern
Cat. No. 648118

Spitfire exhaust stacks fishtail
Cat. No. 648099

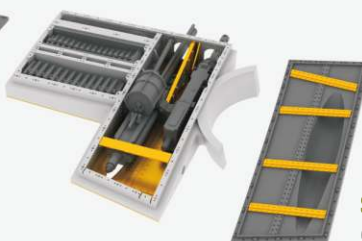

Spitfire Mk.VIII / IX cockpit door
Cat. No. 648380

Spitfire Mk.VIII top cowl
Cat. No. 648338

Spitfire Mk.VIII gun bays
Cat. No. 648201

Spitfire Mk.VIII Löök
Cat. No. 644017